

Spørgsmål 77:

Er det rimeligt, at trafikpropagandaskilte, der er godkendt af rådet for større færdselssikkerhed, er helt undtaget fra bestemmelsen i forslagens § 57?

Ad spørgsmål 77:

I naturfredningskommissionen var der rejst tvivl om forbudet imod friluftsreklamer også omfattede propagandaskilte. Da de hensyn, som ligger til grund for forbudet mod erhvervsbetonede friluftsreklamer, også i høj grad er til stede for så vidt angår propagandaskilte, bør forbudet imidlertid også efter naturfredningskommissionens opfattelse, jfr. betænkningens side 207, omfatte disse skilte.

Trafikpropagandaskiltene forudsættes ikke at indeholde firmanavne for de virksomheder, der evt. finansierer kampagnen. Skiltene forudsættes endvidere alene benyttet som led i færdselspropaganda og kun opsat for et begrænset tidsrum.

Skiltene opsættes af rådet for større færdselssikkerhed i forståelse med justitsministeriet, der er repræsenteret i rådet, hvilket skulle være en garanti for, at ordningen ikke misbruges.

Spørgsmål 78:

Under henvisning til bestemmelsen om bygninger, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler, i forslagens § 57, stk. 6, anmodes om en redegørelse for, hvorvidt det er nødvendigt, at også fredningsmyndighederne kan gribe ind, når der er en regulering efter den kommende lov om byg- og landzoner.

Ad spørgsmål 78:

Om forholdet mellem zonalovsforslaget og nærværende lovforslags §§ 38-39 (randplaner), henvises til besvarelsen ad spørgsmålene [er ikke optrykt]. Om forholdet til § 43 (oplagspladser m. v.) henvises til besvarelsen ad spørgsmål 26. Det fremgår heraf, at det er ministeriets opfattelse, at det for disse særlige foranstaltningers vedkommende er så vigtigt at finde frem til en fornuftig placering, der fuldt ud tilgodeser de landskabelige interesser, at man bør opretholde fredningsmyndighedernes selvstændige kompetence.

Med hensyn til det rejste spørgsmål har naturfredningskommissionen indgående overvejet, hvorvidt bygninger, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler, bør reguleres efter bygningslovgivningen, eller om fredningsmyndighederne bør have en selvstændig kompetence enten i medfør af forslagens § 43, eller således som det er foreslået i medfør af forslagens § 57 om friluftsreklamer. Der henvises om de forskellige opfattelser til naturfredningskommissionens betænkning side 206, i hvilken forbindelse man skal henlede opmærksomheden på, at naturfredningskommissionen ikke har kunnet være bekendt med det senere fremsatte zonalovsforslag.

Det er ministeriet for kulturelle anliggenders opfattelse, at bestemmelsen bør opretholdes. Herfor kan anføres, at den gældende bestemmelse i § 30 omfatter enhver art af friluftsreklamer, og at bestemmelsen i § 30, stk. 2, „andre indretninger i reklameøjemed“, i praksis har været fortolket som også omfattende bygningsmæssige konstruktioner. Man vil i det hele være betænkelig ved at indskrænke bestemmelsens rækkevidde, så meget mere som man i dag står midt i en voldsom ekspansion af de midler, der stilles til rådighed for reklamen.

*Kap. XII. Andre bestemmelser.**Spørgsmål 79:*

Hvilke regler om tilsyn og pleje har ministeren tænkt at fastsætte i medfør af lovforslages § 62?

Ad spørgsmål 79:

Forslaget svarer til gældende lovs § 31, bortset fra at ordet „pleje“ er anført sammen med tilsynet.

Statsministeriet har på den gældende lovs grundlag i skrivelse af 17. juni 1939 til samtlige fredningsnævne fastsat, at tilsynet udføres af formændene for fredningsnævne.

Denne ordning, hvorefter fredningsnævnenes formænd fører tilsyn med de fredede områder, er siden opretholdt, idet udviklingen har medført, at der sideløbende hermed i stadigt stigende omfang efter ministeriets anmodning fra fredningsplanudvalgenes side føres tilsyn og foretages pleje med de fredede og erhvervede områder. Plejen af de